

ДИРЕКТИВА 96/43/ЕО НА СЪВЕТА

от 26 юни 1996 година

за изменение и консолидиране на Директива 85/73/ЕИО с оглед осигуряване финансирането на ветеринарните инспекции и контрол на живи животни и някои животински продукти, и за изменение на Директиви 90/675/ЕИО и 91/496/ЕИО

СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската икономическа общност, и по-специално член 43 от него,

като взе предвид предложението на Комисията¹,

като взе предвид становището на Европейския парламент²,

като взе предвид становището на Икономическия и социален комитет³,

като има предвид, че в списъка с продукти в приложение II към Договора са включени живи животни и животински продукти; като има предвид, че тези живи животни и животински продукти представляват източник на доходи за част от населението, заето в селското стопанство;

като има предвид, че Директива 85/73/ЕИО на Съвета от 29 януари 1985 г. относно финансирането на ветеринарните инспекции и контрол на животински продукти, обхванати от приложение А към Директива 89/662/ЕИО и в Директива 90/675/ЕИО⁴, определи принципите за събиране на такси за тези проверки;

като има предвид, че Директива 90/425/ЕИО на Съвета от 26 юни 1990 г. за ветеринарните и зоотехническите проверки, прилагани в обмен в рамките на Общността с някои живи животни и продукти с оглед изграждането на вътрешния пазар⁵, постановява по-специално изискванията за ветеринарни проверки, които трябва да се извършват в изпращащата държава-членка за живи животни и някои животински продукти;

като има предвид, че Директива 90/675/ЕИО на Съвета от 10 декември 1990 г. относно определяне на принципите, регулиращи организацията на ветеринарните проверки на продукти, влизащи в Общността от трети страни⁶, и Директива 91/496/ЕИО на Съвета от 15 юли 1991 г. относно определяне на принципите на организация на ветеринарните проверки на животни, внасяни в Общността от трети страни и относно изменение на Директиви 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО и

¹ ОВ С 219, 3.8.1993 г., стр. 15.

² ОВ С 315, 22.11.1993 г., стр. 630.

³ ОВ С 34, 2.4.1994 г., стр. 23.

⁴ ОВ L 32, 5.2.1985 г., стр. 14. Директива, последно изменена с Директива 96/17/ЕО (ОВ № L 78, 28.3.1996 г., стр. 30).

⁵ ОВ L 224, 18.8.1990 г., стр. 29. Директива, последно изменена с Директива 92/118/ЕИО (ОВ L 62, 15.3.1993 г., стр. 49).

⁶ ОВ L 373, 31.12.1990 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 95/52/ЕО (ОВ № L 265, 8.11.1995 г., стр. 16).

90/675/ЕИО⁷, определят по-специално изискванията за документни, идентификационни и физически проверки, които трябва да се извършват за животните от трети страни;

като има предвид, че финансирането на тези инспекции и здравни проверки е различно в различните държави-членки и се извършва по-специално чрез събиране на такси, които могат да варират; като има предвид, че такива разлики могат да повлияят на условията на конкуренция между продукти, които в по-голямата си част не са обхванати от общата организация на пазара;

като има предвид, че в случая на живи животни, влизащи в Общността от трети страни, налагането на различни такси на операторите може да доведе до смущения на търговията;

като има предвид, че за да се поправи това положение, трябва да се приеме разпоредба за хармонизирани правила относно финансирането на такива инспекции и проверки;

като има предвид, че публичните власти отговарят за извършването на такива инспекции и проверки; като има предвид, обаче че трябва да се създаде разпоредба операторите да плащат вноска с оглед финансирането на тези инспекции и проверки;

като има предвид, че Директиви 90/675/ЕИО и 91/496/ЕИО трябва да се променят, за да се вземат предвид тези принципи;

като има предвид, че е необходимо да се предвиди финансирането на проверките, определени в Директива 96/23/ЕО на Съвета от 29 април 1996 г. относно мерките за наблюдение на определени вещества и остатъци от тях, в живи животни и животински продукти и за отмяна на Директиви 85/358/ЕИО и 86/469/ЕИО и Решения 89/187/ЕИО и 91/664/ЕИО⁸;

като има предвид, че трябва да се направят технически промени на съществуващите приложения към Директива 85/73/ЕИО, за да се вземе предвид натрупаният опит;

като има предвид, че за продукти от животински произход, различни от месо, посочени в Директиви 64/433/ЕИО⁹, 71/118/ЕИО¹⁰ и 72/462/ЕИО¹¹, необходимите подробни правила за финансирането на ветеринарни инспекции все още трябва да бъдат определени;

като има предвид, че за да се гарантира ефективното функциониране на инспекционната система за рибни продукти и за да се избегне нарушаването на

⁷ ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 56. Директива, последно изменена с Директива 92/438/ЕИО (ОВ L 243, 25.8.1992 г., стр. 27).

⁸ ОВ С 125, 23.5.1996 г., стр. 10

⁹ ОВ L 121, 29.7.1964 г., стр. 2012/64. Директива, последно изменена с Директива 92/5/ЕИО (ОВ L 57, 2.3.1992 г., стр. 1)

¹⁰ ОВ L 55, 8.3.1971 г., стр. 23. Директива, последно изменена с Директива 92/116/ЕИО (ОВ L 62, 15.3.1993 г., стр. 1)

¹¹ ОВ L 302, 31.12.1972 г., стр. 28. Директива, последно изменена с Регламент (ЕИО) 1601/92 (ОВ L 173, 27.6.1992 г., стр. 13)

правилата на конкуренцията в този сектор, такива подробни правила трябва да бъдат определени за рибните продукти, обхванати в Директива 91/493/ЕИО на Съвета от 22 юли 1991 г. относно определяне на ветеринарно-санитарните условия за производството и пускането на пазара на рибни продукти¹²;

като има предвид, че предложените подробни правила отчитат специфичният характер на рибните продукти, естеството на проверките, предвидени в Директива 91/493/ЕИО и важността да се определят общностни такси по отношение на правилата на конкуренция;

като има предвид, че тези разпоредби не следва да включват рибни продукти, чието пускане на пазара не е обхванато от правилата, определени в Директива 91/493/ЕИО;

като има предвид, че за продукти от животински произход от трети страни трябва да се направи връзка с датата, от която трябва да се сключат споразуменията за еквивалентност на ветеринарните гаранции,

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

Заглавието, членовете и приложенията към Директива 85/73/ЕИО се заменят с текста, посочен в приложението към настоящата директива.

Член 2

1. В член 3, буква (ii) от Директива 90/675/ЕИО, текстът „предвидени в Директива 96/23/ЕО*” се добавя в първия ред след „(ii) че ветеринарните проверки” и преди „...са платени и че...”.
2. Член 15 от Директива 91/496/ЕИО се чете както следва:

„Член 15

Държавите-членки събират такса за ветеринарни и здравни проверки при вноса на животни, посочени в настоящата директива, в съответствие с Директива 96/23/ЕО¹³.”

Член 3

Преди 1 януари 1999 г. Съветът ще преразгледа настоящата директива въз основа на доклад от Комисията, заедно с предложенията, ако са подходящи.

Член 4

¹² ОВ L 268, 24.9.1991 г., стр. 15

¹³ ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 10

1. Държавите-членки въвеждат в сила необходимите законови, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с:

(i) разпоредбите на член 7 и на глава 1, точка 1, буква д) от приложение А до 1 юли 1996 г.;

(ii) разпоредбите на глава II, раздел II на глава III от приложение А и глава II от приложение Б до 1 януари 1997 г.;

(iii) други изменения до 1 юли 1997 г.

Държавите-членки имат допълнителен период, който може да се удължи до 1 юли 1999 г., в рамките на който да се съобразят с разпоредбите на раздел I на глава III към приложение А.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки предоставят на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, уредена с настоящата директива.

Член 5

Настоящата директива влиза сила в деня на публикуването ѝ в *Официален вестник на Европейските общности*.

Член 6

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Люксембург на 26 юни 1996 година.

За Съвета
Председател
M. PINTO

ПРИЛОЖЕНИЕ

ДИРЕКТИВА 85/73/ЕИО НА СЪВЕТА

от 29 януари 1985 година

**относно финансирането на ветеринарните инспекции и контрол, обхванати
от Директиви 89/662/ЕИО, 90/425/ЕИО, 90/675/ЕИО и 91/496/ЕИО**

(изменена и консолидирана)

Член 1

Държавите-членки гарантират, в съответствие с разпоредбите, определени в приложение А, че се събира такса на Общността, която покрива разходите, извършени при инспекции и контрол на продуктите, изброени в същото приложение, включително и разходите за гарантиране на защитата на животните в кланиците, съобразно изискванията на Директива 93/119/ЕИО.

Член 2

Държавите-членки гарантират, в съответствие с разпоредбите, определени в приложение Б, че се събира такса на Общността, която покрива разходите, извършени при инспекциите и контрола, предвидени в Директива 96/23/ЕО¹.

Член 3

Държавите-членки гарантират, в съответствие с разпоредбите, определени в приложение В, че се събира такса на Общността, която покрива разходите, извършени при инспекциите и контрола на живи животни, предвидени в същото приложение.

Член 4

1. Докато се приемат разпоредбите, регулиращи таксите на Общността, държавите-членки осигуряват финансирането на инспекциите и контрола, които не са включени в членове 1, 2 и 3.

2. За целите на параграф 1 държавите-членки могат да събират национални такси в съответствие с принципите, приети за таксите на Общността.

Член 5

1. Таксите на Общността се определят на такова ниво, че покриват разходите на компетентния орган по отношение на:

- разходи за заплати и социално осигуряване, свързани с инспекционната служба,

¹ ОВ L 125, 23.5.1996 г., стр. 10.

- административни разходи, извършени при провеждането на инспекциите и контрола, които може да включват разходи за вътрешно обучение на инспекторите,

за контрола и инспекциите съгласно в членове 1, 2 и 3.

2. Не се разрешава пряко или непряко възстановяване на таксите, предвидени в настоящата директива. Евентуалното прилагане от държава-членка на стандартната средна стойност, предвидено в приложения А, Б и В, не се счита за непряко възстановяване при оценката на индивидуални случаи.

3. Държавите-членки имат право да събират сума, надвишаваща таксите на Общността, при условие, че общата сума за таксите, събирани от всяка държава-членка, не надвишава реалните разходи по инспекцията.

4. Независимо от избора на орган, оправомощен да събира таксите за Общността, тези такси заменят всички други такси за здравни инспекции и такси, събирани от националните, регионалните или местните власти на държавите-членки, за инспекциите и контрола, упоменати в членове 1, 2 и 3, и тяхното сертифициране.

Настоящата директива не пречи държавите-членки да събират такси за борба с епизоотични и ензоотични болести.

Член 6

1. Държавите-членки редовно съобщават на Комисията

- данни за разпределението и използването на таксите на Общността; те трябва да могат да обосноват своите начини на изчисление,
- приетите обменни курсове за всяка година в съответствие с член 7,
- мястото или местата, където се събират таксите на Общността, предоставяйки обяснения, ако е необходимо.

2. Като част от проверките на място, които се извършват от Комисията, тя може, в сътрудничество с компетентните национални органи, да удостовери дали се прилагат разпоредбите на настоящата директива.

3. Когато някоя държава-членка счита, че контролът в друга държава-членка не се извършва задоволително и че таксите, предвидени в настоящата директива, не покриват разходите за контрол, или не ги покриват по адекватен начин, тя може да прибегне до релевантните разпоредби на Директива 89/608/ЕИО и по-специално членове 10 и 11 от нея.

Член 7

1. Курсовете за обмен в национална валута на сумите в екю, посочени в настоящата директива, са тези, които се публикуват годишно в първия работен

ден през септември в серия „С” на *Официален вестник на Европейските общности*.

Курсовете се прилагат от 1 януари на следващата година.

2. Чрез дерогация от параграф 1:

- за 1994 г. държавите-членки използват обменния курс към 1 септември 1992 г.,
- за годините от 1995 до 1998 г., държавите-членки използват средната стойност на обменните курсове, публикувани в съответствие с параграф 1 за предходните три години.

Член 8

Като действа по предложение на Комисията с квалифицирано мнозинство, Съветът може да измени приложения А, Б и В към настоящата директива, по-специално с оглед установяването на стандартни нива за таксите на Общността, като постановява подробни правила за тяхното прилагане и предвижда изключения.

Член 9

1. Република Гърция има право да дерогира принципите, постановени в настоящата директива, когато поради географски характеристики разходите за събиране на такса в географски отдалечени райони са по-големи от прихода от таксата.

Гръцките власти информират Комисията за териториалния обхват на предоставената дерогация.

Тази информация се придружава от необходимите обяснения.

2. Ако има други най-отдалечени райони, и други държави-членки могат да получат право, в съответствие с процедурата, постановена в член 18 от Директива 89/662/ЕИО, да се ползват от същите дерогации.

ПРИЛОЖЕНИЕ А

ГЛАВА 1

Такси за месо, включени в Директиви 64/433/ЕИО, 71/118/ЕИО, 91/495/ЕИО и 92/45/ЕИО

Таксата, упомената в член 1, се фиксира в съответствие с член 5, параграф 1 както следва:

1. Без ущърб на разпоредбите на точки 4 и 5, държавите-членки следва да събират за инспекционни разходи за клане следните стандартни суми:

а) говеждо и телешко:

- възрастни говеда: 4,5 екю на животно,
- млади говеда: 2,5 екю на животно;

б) еднокопитни „Еквиде”: 4,4 екю на животно;

в) свинско месо: тегло на заклани и почистени животни

- за по-малко от 25 kg: 0,5 екю на животно,
- за 25 kg и повече: 1,30 екю на животно;

г) овче и козе месо: тегло на заклани и почистени животни

- за по-малко от 12 kg: 0,175 екю на животно,
- между 12 и 18 kg: 0,35 екю на животно;
- над 18 kg: 0,5 екю на животно;

д) птиче месо:

(i) или фиксирана сума както следва:

- за бройлери, други млади птици за угодяване, с тегло по-малко от 2 kg и за пометнали кокошки: 0,01 екю на животно,
- други млади птици за угодяване с тегло на заклани и почистени животни 2 kg или повече: 0,02 екю на животно,
- други тежки възрастни птици с тегло 5 kg и повече: 0,04 екю на животно;

(ii) или когато държавата-членка реши да не прави разлика между категориите птиче месо, както в буква (i): 0,03 еко на птица;

е) заешко месо и месо от дребен пернат или земен дивеч:

- за зайци и дребен пернат и космат дивеч, фиксираните суми, постановени в буква д);
- за следните земни бозайници:
- диви глигани: сумите, постановени в буква в), като се увеличават, ако са недостатъчни да се покрие този разход, разходът за трихиниоскопичния преглед, предвиден в Директива 92/45/ЕИО,
- преживни: сумите, постановени в буква г).

2. Контролът и инспекциите, свързани с операциите по разфасоване, упоменати *inter alia* в член 3, параграф 1, буква Б от Директива 64/433/ЕИО и член 3, параграф 1, буква Б от Директива 71/118/ЕИО, трябва да бъдат обхванати

а) или от фиксирана сума, като се прибави фиксираната сума от 3 еко на тон за месо, влизащи в транжорна.

Тази сума се прибавя към сумите, посочени в точка 1 по-горе;

б) или като се таксуват реалните разходи по инспекцията на изработен час.

Когато разфасоването се извършва в предприятието, в което се получава месото, сумите, постановени в първа алинея, се намаляват до максимум 55%.

Държавите-членки, които избераат да събират такси за изработен час, трябва да могат да докажат пред Комисията, че реалните разходи не могат да се покрият чрез събиране на таксите съгласно буква а).

3. Държавите-членки трябва да събират сума, съответстваща на реалните разходи, необходими за контрол и инспекции на месо, което се съхранява съгласно, *inter alia*, член 3, параграф 1, буква Г от Директива 64/433/ЕИО и член 3, параграф 1, буква В от Директива 71/118/ЕИО.

Подробните правила за прилагането на този параграф могат да се постановят от процедурата, предвидена в член 16 от Директива 64/433/ЕИО или член 21 от Директива 71/118/ЕИО, по-специално с оглед разрешаването на случаи на интервенционно месо и месо, подлежащо на краткотрайно съхранение в последователни студени хранилища.

4. За да покрият повишени разходи, държавите-членки могат:

а) или да увеличат фиксираните суми за таксите, постановени в точка 1 и точка 2, буква а) за отделни предприятия.

Отделно от постановеното в точка 5, буква а), условията, които трябва да се спазят, биха могли да бъдат следните:

- по-високи инспекционни разходи поради някаква особена липса на еднаквост на животните за клане от гледна точка на възраст, размер, тегло и здравословно състояние,
- по-дълго изчакване и други непродуктивни периоди за инспекционния персонал поради неадекватно предварително планиране от предприятието, доставящо животните, или технически неизправности и проблеми, например в по-стари предприятия,
- чести забавяния в процеса на клане, напр. в резултат на недостатъчен персонал и оттам недостатъчна заетост на инспекционния персонал,
- по-високи разходи поради специално време на пътуване,
- повече време, необходимо за инспекции, поради често променящи се периоди на клане извън контрола на инспекционния персонал,
- чести прекъсвания на процеса на клане за спазване на хигиенни и дезинфекционни изисквания,
- инспекции на животни, които по молба на собственика са заклани извън нормалните часове за клане.

Стойността на увеличенията в централната стандартна сума зависи от нивото на разходи, които трябва да се покрият;

б) или да съберат специална такса, покриваща реалните разходи.

5. Държавите-членки, в които разходите за заплати, структурата на предприятията и връзката между ветеринарни лекари и инспектори се различават от средната стойност на Общността, взета за основа на изчисленията на стандартните стойности, фиксирани в точка 1 и точка 2, буква а), могат по изключение да ги намалят, за да посрещнат реалните разходи по инспекцията:

а) по принцип там, където има значителни разлики в разходите за живот и за заплати;

б) за отделни предприятия, в които са спазени следните условия:

- има минимална дневна сума за клане, даваща възможност за предварително планиране на разпределението на релевантния инспекционен персонал,
- броят на закланите животни е постоянен, така че доставките на животни могат да се планират предварително, като по този начин се дава възможност инспекционният персонал да се използва рационално,

- има стриктна организация и планиране в предприятието, както и бързо темпо на клане, което позволява оптималното използване на инспекционния персонал,
- няма изчакване и други непродуктивни периоди за инспекционния персонал,
- животните за клане са възможно най-еднакви по възраст, размер, тегло и здравословно състояние.

Прилагането на тези изключения не следва никога да води до повече от 55% от нивата, посочени в точка 1 и точка 2, буква а).

6. а) Таксите, посочени в точки 1, 2 и 3 трябва да се събират, както е подходящо, в кланицата, предприятието за разфасоване или студеното хранилище. Те се заплащат от оператора или собственика, извършващ гореспоменатите операции, който обаче може да прехвърли таксата за конкретната операция на физическото или юридическото лице, за чиято сметка се извършва операцията. Когато се извършва здравна инспекция на живи птици във стопанството на произход, в съответствие с Директива 71/118/ЕИО, сума, равняваща се на максимум 20% от фиксираните суми, постановени в точка 1, буква д), може да се събере от стопанството на произход.

б) Чрез дерогация от понятието за място на събиране на таксата, споменато в първото изречение на буква а), за предприятия, извършващи повече от една операция и за производствени вериги, обхващащи повече от една операция, държавите-членки могат да събират обща такса, включваща различните суми едновременно и на едно и също място.

в) Ако таксата, събрана от кланица, покрива всички инспекционни разходи, посочени в буква а), държавата-членка не събира такси от предприятието за разфасоване или студеното хранилище.

ГЛАВА 2

Такси за месо, включени в Директива 72/462/ЕИО, глава III на Директива 71/118/ЕИО, глава III на Директива 92/45/ЕИО и глава 11 на приложение I към Директива 92/118/ЕИО

1. Таксата, посочена в член 1, се фиксира на минимално фиксирано ниво от 5 екю на тон (с костите), с минимална сума от 30 екю на пратка.

Държавите-членки могат въпреки това да увеличат тази сума, за да посрещнат реалните разходи.

2. При внос от някоя от третите страни, които считано от 20 февруари 1995 г. са започнали преговори с Европейския съюз за сключване на цялостно споразумение относно еквивалентността на ветеринарните гаранции (здраве на животните и обществено здраве) на базата на принципа за реципрочно третиране, и с които е сключено споразумение преди 31 декември 1996 г., държавите-членки могат да запазят това намалено ниво на таксите до 30 юни 1997 г.

Размерът на таксата, начислявана върху вноса от някоя от третите страни, упоменати в параграф 1, се фиксира след сключването на цялостно споразумение относно еквивалентността със съответната трета страна по процедурата, упомената в параграф 3, като се взимат предвид следните принципи:

- честотата на проверките,
- нивото на таксата, прилагана от съответната трета страна върху вноса от Европейския съюз,
- премахването на други такси, събирани от третата страна като задължително депозиране или събиране на здравни гаранции.

3. Когато решенията, предвидени в член 8, параграф 3 от Директива 90/675/ЕИО, се приемат и в съответствие със същата процедура, сумите, посочени в точка 1, се коригират с оглед намалената честота на проверки, за която е взето решение.

Когато взима тези решения, Комисията взима предвид по-специално гаранциите, дадени от третите страни, по отношение на приемането на принципа на регионализация и други принципи на Общността.

4. Таксата, посочена в точка 1, се заплаща от вносителя или неговия митнически агент и се събира в митническата служба, отговарящи за граничния инспекционен пункт, или направо в инспекционния пункт.

5. Държавите-членки могат да заделят част от средствата, получени от таксите, предвидени в настоящата глава за здравен фонд на солидарност, предназначен да укрепи ветеринарните служби, за да им позволи да реагират по-ефективно при появяването на екзотични болести.

ГЛАВА III

Такси за рибни продукти, обхванати от Директива 91/493/ЕИО

Раздел I

Рибни продукти, попадащи в глава I на Директива 91/493/ЕИО

Таксата, упомената в член 1, се фиксира съгласно член 5, параграф 1 както следва:

1. а) Държавите-членки събират такса за инспекционни разходи, свързани с официалните проверки, предвидени в глава V, точка II на приложението към Директива 91/493/ЕИО;

б) таксата, предвидена в буква а), се фиксира на 1 екю за тон рибни продукти за първите 50 тона и 0,5 екю за тон след това. Тя се събира по време на първото пускане на пазара, освен ако вече не е събрана при товаренето, и при всички случаи се събира от първия купувач. Държавите-членки могат да създадат система, позволяваща натрупване на количества рибни продукти за даден период и режим на централизирано събиране при първата продажба;

в) чрез дерогация от буква б), таксите, събирани за видовете, упоменати в приложение II към Регламент (ЕИО) № 3703/85 на Комисията, не трябва да надвишават 50 екю на разтоварена пратка, ако реалните разходи не надвишават тази сума;

г) събирането на таксата, предвидена в буква а), не пречи на събирането на таксата, предвидена в точка 2 в случай на последващо преработване на рибните продукти, без да се нарушава точка 7, буква б).

2. а) Държавите-членки събират такса за инспекционни разходи, свързани по-специално с официалните проверки, извършени съобразно точка I на глава V от приложението към Директива 91/493/ЕИО и официалните проверки, предвидени в точка II на същата глава 5.

б) Таксата, предвидена в буква а), се фиксира на 1 екю и се начислява за всеки тон рибни продукти, които постъпват в предприятие за приготвяне и/или преработка или които идват от кораб-завод.

Освен това, в случай на инспекция на кораб-завод в чужбина, държавите-членки събират реално направения разход по направената инспекция.

в) По искане на държава-членка, придружена с необходимите подкрепящи документи, може да се фиксира по-ниско ниво на такси за видовете, упоменати в точка 1, буква в), съгласно процедурата, постановена в член 18 от Директива 89/662/ЕИО.

3. а) Когато след подробно разглеждане на разходите за проверките, упоменати в точка 1, буква а), за даден продукт на нейната територия, държавата-членка

счита, че реалните разходи не могат да се покрият чрез събиране на такси в съответствие с точка 1, буква б), тя има право да определи режим за събиране на такси на изработен час за този продукт.

б) Когато след подробно разглеждане на разходите за проверките, упоменати в точка 2, буква а), за даден продукт на нейната територия, държавата-членка счита, че реалните разходи не могат да се покрият чрез събиране на такси в съответствие с точка 2, буква б) в определено предприятие, тя има право да постанови разпоредби за събиране на такси на изработен час за предприятия, опериращи с този продукт.

Държавите-членки, които изберат да събират такси за изработен час, трябва да могат да докажат пред Комисията, че реалните разходи не могат да се покрият чрез таксите съгласно точки 1, буква б) и 2, буква б).

4. а) Държавите-членки имат право да намалят стойността на таксата, предвидена в точка 1, буква б), когато проверките, предвидени в точка 1, са улеснени от факта, че:

- рибите са степенувани по размер и/или колко са пресни съобразно Регламенти (ЕИО) № 103/76 и № 104/76, или признати в съответствие с националните правила и/или
- първите продажни транзакции са групирани заедно, по-специално на рибен търг или пазар на едро.

При никакви условия прилагането на горните разпоредби не може да доведе до намаления повече от 55%.

По молба на държавата-членка, придружена с необходимите подкрепящи документи, може да се вземе решение за допълнително намаление съгласно процедурата, постановена в член 18 от Директива 89/662/ЕИО.

б) Държавите-членки имат право да намалят размера на таксата, предвидена в точка 2, когато:

- приготвянето или преработката се извършва в същия обект, в който се извършва и първата продажба или преработка, и/или
- в дадено предприятие условията на опериране и гаранциите за проверките от самото предприятие са такива, че изискванията за инспекционния персонал могат да се намалят.

При никакви условия прилагането на горните разпоредби не може да доведе до намаления от повече от 55%.

По молба на държавата-членка, придружена с необходимите подкрепящи документи, може да се вземе решение за допълнително намаление съгласно процедурата, постановена в член 18 от Директива 89/662/ЕИО.

5. Държавите-членки събират сума, съответстваща на реалните разходи за проверки на рибни продукти в предприятия, които само охлаждат, замразяват, пакетират или съхраняват. Въпреки това, ако таксата, събирана съгласно точки 1 и 2, покрива всички инспекционни разходи, свързани с проверките, предвидени в глава 5 на приложението към Директива 91/493/ЕИО, държавите-членки не събират таксата, упомената в настоящата точка.

6. а) Таксите, предвидени в точки 2 и 5, се заплащат от оператора или собственика, извършващ гореспоменатите операции, който обаче може да прехвърли таксата за съответната операция на физическото или юридическото лице, за чиято сметка се извършва операцията.

б) За рибни продукти, предназначени за последващо приготвяне и/или преработка в тяхната територия, държавите-членки могат да събират обща такса, включваща различни суми едновременно и на едно и също място.

Държавите-членки, които желаят да се възползват от тази възможност, трябва да уведомят Комисията преди това.

7. Държавите-членки установяват система по места, чрез която да проверяват дали таксите, постановени в настоящата глава, са изплатени от съответните оператори.

По-специално, държавите-членки гарантират, съгласно националните си правила, че операторите получават писмени удостоверения или някакво друго доказателство за индивидуално или общо плащане или ордер за плащане на таксите, предвидени в точка 1, буква а) от настоящата глава, освен ако рибните продукти не са предназначени за приготвяне или преработка в рамките на територията на държавата-членка, където са разтоварени, и при условие, че пълната сума на таксата се заплаща в предприятието за преработка или приготвяне.

Ако е необходимо, се приемат подробни правила на прилагане в съответствие с процедурата, постановена в член 18 от Директива 89/662/ЕИО.

Държавите-членки информират Комисията за това.

8. Като се отчитат структурните дерогации, предоставени на Финландия и Швеция в контекста на общата организация на пазарите съгласно Регламент (ЕИО) № 3759/92, и без да се нарушава спазването на нивата на таксите, предвидени в настоящия раздел, Финландия и Швеция могат, в съответствие с процедурата, постановена в член 18 от Директива 89/662/ЕИО, да получат право, въз основа на подходяща подкрепяща документация, да прилагат алтернативен начин на събиране докато се изясни резултатът от преразглеждането, предвидено в член 3 от Директива 96/43/ЕО.

Раздел II

Рибни продукти, попадащи в глава II на Директива 91/493/ЕИО

1. За рибни продукти, упоменати във втори параграф на член 10 от Директива 91/493/ЕИО, се прилагат разпоредбите, постановени в раздел I, точка I от настоящото приложение.

Държавите-членки събират и допълнителна сума, която да покрива инспекционните разходи, съпровождащи този тип плавателни съдове и разтоварване, с минимум 1 екю на разтоварен тон.

2. За рибни продукти, различни от упоменатите в точка 1, тоест всички рибни продукти, които трябва да преминат през гранични инспекционни пунктове, таксата, предвидена в член 1, се определя в съответствие с член 5, параграф 1 на минималното фиксирано ниво от 5 екю за тон, с минимум от 30 екю за партида, въпреки че над 100 тона минималното стандартно ниво от 5 екю се намалява до:

- 1,5 екю на допълнителен тон за рибни продукти, които не са преминали през друга обработка освен изкормване;
- 2,5 екю на допълнителен тон за други рибни продукти.

3. Когато се приемат решенията, предвидени в член 8, параграф 3 от Директива 90/675/ЕИО и в съответствие със същата процедура, сумите, упоменати в точка 2, се коригират с оглед намалената честота на проверките, за която е взето решение.

Когато се взимат тези решения, Комисията взима предвид по-специално гаранциите, дадени от третите страни, по отношение на приемането на принципите на регионализация, равнопоставеност, реципрочност и други принципи на Общността, по-специално когато третите страни са включени в цялостно споразумение с Общността относно равнопоставеността на ветеринарните гаранции (здраве на животните и обществено здраве).

При никакви обстоятелства прилагането на този вариант не може да доведе до такси, които са по-ниски от сумите, събирани съгласно раздел I, параграфи 1, буква б) и 2, буква б) за продукти, разтоварени от плавателни съдове, плаващи под флагове на Общността.

Събирането на тази такса не пречи на събирането на таксата, предвидена в точка 2, буква б) на глава I в случай на по-нататъшна преработка.

За нуждите по прилагането на настоящата глава, държавите-членки прилагат таксите, предвидени в раздел I за вносни стоки, разтоварени от плавателни съдове, плаващи под флага на Гренландия.

4. Държавите-членки могат да дерогират точка 2 като повишат таксите до нивото на реалните разходи.

5. Таксата, предвидена в точка 2, се заплаща от вносителя или неговия митнически агент и се събира в митническата служба, отговаряща за граничния инспекционен пункт, или направо в граничния инспекционен пункт.

6. Държавите-членки имат право да прилагат до 31 декември 1999 г. таксите, предвидени в раздел I за вносни продукти, разтоварени от рибни съдове, принадлежащи на съвместни предприятия, регистрирани в съответствие с релевантните разпоредби на Общността.

Приложение Б

ТАКСИ, ПРЕДНАЗНАЧЕНИ ДА ГАРАНТИРАТ, ЧЕ СЕ ИЗВЪРШВАТ КОНТРОЛНИТЕ ПРОВЕРКИ НА ЖИВИ ЖИВОТНИ И ПРОДУКТИ ОТ ЖИВОТИНСКИ ПРОИЗХОД, ПРЕДВИДЕНИ В ДИРЕКТИВА 96/23/ЕИО

1. Таксата, посочена в член 2, се фиксира както следва:
 - а) за живи животни за клане и за месо, включени в глава I на приложение А: 1,35 екю за тон заклано месо;
 - б) за продукти от аквакултури, обхванати от глава III на приложение А: 0,02 екю за тон търгуван продукт;
 - в) за мляко и млечни продукти: 0,02 екю за 1 000 литра сурово мляко;
 - г) за яйчени продукти: сумата, съответстваща на реалния разход по контрола;
 - д) за мед: държавите-членки могат да събират сума, покриваща реалния разход по инспекцията или контрола.
2. Съобразно нивата, фиксирани в точка 1, държавите-членки могат да изберат един от следните режими:
 - а) Таксата, посочена в точка 1, се събира изцяло в предприятието, формиращо част от производствената верига:
 - кланицата за таксата, предвидена в точка 1, буква а),
 - предприятието, извършващо приготвянето и/или преработката за таксата, предвидена в точка 1, буква б),
 - предприятие за събиране на сурово мляко за таксата, предвидена в точка 1, буква в);
 - б) част от таксата, предвидена в точка 1, се събира на всеки етап от производствената верига, включително в периода на отглеждане, съобразно критериите, които трябва да се постановят от държавите-членки.
3. Таксата, посочена в точка 1, се заплаща от оператора или собственика, извършващ гореспоменатите операции, който обаче може да прехвърли таксата за съответната операция на физическото или юридическото лице, за чиято сметка се извършва операцията.

ПРИЛОЖЕНИЕ В

ТАКСИ, СЪБИРАНИ ЗА ЖИВИ ЖИВОТНИ

ГЛАВА I

Живи животни и продукти от животински произход, обхванати от Директива 90/425/ЕИО

1. За да се финансират контролните проверки при произхода, трябва да се събира такса.
2. Обхватът и нивото на таксата, подробните правила за нейното прилагане, включващи по-специално определянето на тези, които подлежат на плащане, и всякакви изключения, се постановяват в съответствие с процедурата в член 8.

ГЛАВА II

Живи животни, предназначени за внос, обхванати в Директива 91/496/ЕИО

1. Таксата, посочена в член 3, се фиксира:
 - а) за животни от видовете, упоменати в глава I на приложение А, на фиксираната сума от 5 екю на тон живо тегло с минимална сума от 30 екю за партида;
 - б) за животни от други видове на реалния разход за инспекция, изразени или за животно или за внесен тон, с минимална сума от 30 екю за партида, като се разбира, че този минимум не се прилага за внос на видове, упоменати в Решение 92/432/ЕИО на Комисията.

Държавите-членки обаче могат да се отклонят и да увеличат тези суми до нивото на реалните разходи.

2. При внос от някоя от третите страни, които считано от 20 февруари 1995 г. са започнали преговори с Европейския съюз за сключване на цялостно споразумение относно еквивалентността на ветеринарните гаранции (здраве на животните и обществено здраве) на базата на принципа на реципрочно третиране, и с които е сключено споразумение преди 31 декември 1996 г., държавите-членки могат да запазят това намалено ниво на таксите до 30 юни 1997 г.

Размерът на таксата, начисляван върху вноса от някоя от третите страни, упоменати в параграф 1, се фиксира след сключването на цялостно споразумение относно еквивалентността със съответната трета страна по процедурата, като се взимат предвид следните принципи:

- честотата на проверките,
- нивото на таксата, прилагана от съответната трета страна върху вноса от Европейския съюз,

- премахването на други такси, събирани от третата страна като задължително депозиране или събиране на здравни гаранции.

3. Таксата съгласно точка 1 се заплаща от вносителя или неговия митнически агент и се събира в митническата служба, отговаряща за граничния инспекционен пункт, или направо в граничния инспекционен пункт.

4. По искане на държава-членка, придружено с необходимите подкрепящи документи, и в съответствие с процедурата, постановена в член 18 от Директива 89/662/ЕИО, може да се прилага по-ниско ниво на такси за внос от някои трети страни.

5. Държавите-членки могат да заделят част от средствата, получени от таксите, предвидени в настоящата глава, за здравен фонд на солидарност, предназначен да укрепи ветеринарните служби, за да им позволи да реагират по-ефективно при появяването на екзотични болести.